

EVOLUTION OCH UTVECKLING I ZODIAKTECKNEN

av José Antonio Rodríguez

Inledning

En djup förståelse av zodiaktecknen blir väsentlig för varje astrologiskt betraktelsesätt, som avser att erbjuda evolutionära nycklar till människans medvetenhetsutveckling. Den esoteriska astrologin skänker en vision med nödvändigt djup, då den är en disciplin som betraktar rymder och tider, som är vidare än vad den mänskliga skalan innefattar.

Man kan i stora drag säga att individens gensvar på tecknens egenskaper och processer beror på hans utvecklingsstadium och på hans odlade känslighet för de förmågor och funktioner som anges av planeterna. I sin tur uppfångar och utsänder tecken och planeter energier, som härrör ur avlägsna källor – strålar och departement – och som utgör grunden till alla psykologiska typer, som finns inom solsystemet i allmänhet och inom människoriket i synnerhet.

I den hypotes, som esoteriken och den esoteriska astrologin framlägger, måste vi antaga att det finns slag av materia, medvetenhet och dynamism långt högre än vad vi menar med mänsklig mentalitet och emotionalitet och att sådana högre slag speglar tidlösa axiom såsom ”energi följer tanken”, ”tankar äro ting” och ”ideer styra världen”.

Det anses att urtyperna för de sju strålarnas energier har sitt ursprung i de sju huvudsakliga stjärnorna i Stora Björnen och att varje stråle genom tre zodiakkonstellationer når solsystemets centrum, varifrån de fördelas till de planeter som är befryndade med dessa stråle-energi, då dessa planeter följaktligen är förmögna att upptaga och vidarebefordra dessa. Från planeterna cirkulerar dessa energier genom hela systemet, tills de når vår jord, varunder de korsar rymdens tolv sektorer eller zodiaktecknen och påverkar och förläner egenskaper åt hela det planetariska livet.

Varje tecken vidarebefordrar alltså känd stråleenergi, alltifrån en till tre sådana, och för varje planet känner vi den huvudstråle som överför bland andra mindre viktiga.

De förhållanden mellan planeter och tecken som kallas ”herravälde” utgör grundstommen för vår förståelse av zodiaken. Herravälde bör fattas såsom förmåga att behärska och styra ett bestämt teckens energi med en bestämd förståelse och mot ett mer eller mindre medvetet mål. I sin tur kan varje tecken hänföras till tre allmänna medvetenhetstillstånd, så att vart och ett av dessa medvetenhetstillstånd styres av en planet.

Dessa tre medvetenhetstillstånd eller stadier i medvetenhetens utveckling avspeglas sålunda i den exoteriska härskaren, den esoteriska härskaren och den initiatiska eller hierarkiska härskaren. Annorlunda uttryckt: 1) Mänskliga kollektivmedvetenheten alltjämt utan individualiserat tänkande, 2) medvetenheten hos den mer framskridna människan, som försöker taga ansvar för sina känslor, tankar och handlingar och slutligen 3) medvetenheten och förmågan till förverkligande hos den individ som tagit ansvar för kollektiviteten i planetarisk skala.

I denna kortfattade uppsats skall vi försöka syntetisera, vidga detta sätt att betrakta utvecklingsprocessen och introducera nya nycklar däri.

De sju strålarna

Första strålen, I.	Ändamål, vilja, makt.	Politik, sociologi. Vittgående förändringar. Syntes.
Andra strålen, II.	Kärlek, visdom.	Utbildning, medvetenhetsutveckling. Enhet.
Tredje strålen, III.	Intelligent verksamhet.	Ekonomi. Civilisationsutveckling. Planer och teorier.
Fjärde strålen, IV.	Harmoni genom strid.	Kultur, konst. Förädling. Försoningsprocesser.
Femte strålen, V.	Konkret kunskap.	Vetenskap, teknik, psykologi. Formler och program.
Sjätte strålen, VI.	Hängivenhet och idealism.	Religion. Højning, bättring, strävan mot idealet.
Sjunde strålen, VII.	Magi och rituell ordning.	Organisation, materialisation, administration.

Strålar och tecken

Första strålen, I.	Väduren, Lejonet, Stenbocken	Väduren	I, VII
		Oxen	IV
Andra strålen, II.	Tvillingarna, Jungfrun, Fiskarna	Tvillingarna	II
		Kräftan	III, VII
Tredje strålen, III.	Kräftan, Vågen, Stenbocken	Lejonet	I, V
		Jungfrun	II, VI
Fjärde strålen, IV.	Oxen, Skorpionen, Skytten	Vågen	III
		Skorpionen	IV
Femte strålen, V.	Lejonet, Skytten, Vattumannen	Skytten	IV, V, VI
		Stenbocken	I, III, VII
Sjätte strålen, VI.	Jungfrun, Fiskarna, Skytten	Vattumannen	V
Sjunde strålen, VII.	Väduren, Kräftan, Stenbocken	Fiskarna	II, VI

Strålar och planeter

Vulkanus	I – (5, 1)	Pluto	(6) I (5)
Jupiter	II – (7, 2)		
Saturnus	III – (1, 5)	Jorden	(2) III (4)
Merkurius	IV – (3,5)		
Venus	V – (2,4)		
Neptunus	VI – (4, 2)	Mars	(1) VI (5)
Uranus	VII – (3, 5)		

De romerska siffrorna anger den ifrågavarande strålen, övriga är spekulationer om vilka råder större eller mindre samsyn. De angivna fälten motsvarar i stora drag "själen", "personligheten" och det mentala.

I vänstra kolumnen ("heliga planeter") motsvarar den ifrågavarande strålen sin högre aspekt.

Högra kolumnens tre planeter påverkar mera personligheten.

Alla planeter har ett högre och ett lägre uttryck, vilka aktiveras enligt sina härskare.

Tecknens härskare

	Exoterisk härskare	Esoterisk härskare	Initiatisk härskare
Väduren	Mars	Merkurius	Uranus
Oxen	Venus	Vulkanus	Vulkanus
Tvillingarna	Merkurius	Venus	Jorden
Kräftan	Månen (Neptunus)	Neptunus	Neptunus
Lejonet	Solen (Jupiter)	Neptunus	Uranus
Jungfrun	Merkurius	Månen (Vulkanus)	Jupiter
Vågen	Venus	Uranus	Saturnus
Skorpionen	Mars	Mars	Merkurius
Skytten	Jupiter	Jorden	Mars
Stenbocken	Saturnus	Saturnus	Venus
Vattumannen	Uranus	Jupiter	Månen (Uranus)
Fiskarna	Jupiter	Pluto	Pluto

Väduren

Vädurens grundläggande kännetecken är förmågan att igångsätta och inleda nya utvecklingscykler genom avsiktens dynamiska energi, som psykologiskt uttrycker sig såsom vilja. Genom att rätt rikta denna energi vinner vädurindividen förmågan att manifesteras och framkalla verkningar i fysiska världen.

De enda krafter, människan vet vara i stånd att beständigt innehålla viljan till förverkligande och manifestation, finns i mentalvärlden. Det är i det mentala, som de ritningar och utkast till allt som finns måste göras, antingen i det kosmiska mentala eller i det mänskliga mentala. Första strålen, flödande genom Väduren, garanterar ritningens orubbliga fasthet, och sjunde strålen skänker förmågan att låta den framträda i dagens ljus. Det ställe där ideerna föds är det ställe där det nya banar sig väg med vilja att göra sig gällande och bestå. Stor förmåga fordras för den som skall vara ledare för ideernas makt utan att vålla oberättigad och onödig förstörelse.

Vilja att vara. Makt att manifesteras. Strid för ett ideal.

Blind, icke riktad erfarenhet. Instinktiv reaktion. Kamp. Kraft och fart.

Må formen sökas på nytt.

Det inledande syftar på skapardriften, som cykliskt ger upphov till nya och bättre former, antingen dessa är inkarnationshöljen, folk, kulturer, religioner, raser, civilisationer eller former som lever ännu längre cykler.

Mars härskar över utvecklingens första fasen såsom rent instinktiv reaktion av självhävdelse och överlevnadsdrift. Detta betyder alla organiska och psykologiska formers första instinkt att leva vidare i kamp och därunder sätta in alla sina krafter mot alla vidriga faktorer och hinder. Detta sker till en början blint och instinktivt, utan föregående tanke på eller beräkning av följderna. Som resultat därav störes harmonin ofta och röner vädurindividen lika ofta oväntat motstånd mot sin dynamiska spontaneitet. Hans friska och skenbart outtömliga energi att göra sig gällande hämmas av de gränser som sätts av den lag som uppträder från det motsatta tecknet, Vågen, och som tillförsäkras allas rätt. Vädurens pionjärmässiga strävan och dess förmåga att bana väg på nya uttrycksområden underordnas senare på det mest effektiva sätt övermänskliga krafter och ger därmed betydande resultat.

Personlighetens riktade ansträngning. Drivkraft.

Merkurius börjar reglera Mars, så att instinkten steg för steg viker för reflektion och organiserat sökande efter resultat, vilket tryggar målens uppnående. Denna strävan att rikta personlighetens mentala, emotionala och fysiska energier är dock underkastad växlingar och sker inom en allmän situation av obalans, brist på kontroll och behov av att rationellt lösa de konflikter som uppstår.

De första framgångarna försätter den oerfarne i ett glädjerus, får honom att slappna av och lita för mycket till sig själv, ofta med förödande resultat. De energier, som vädurindividen måste lära sig att kontrollera, är framför allt av mental natur. De okontrollerade mentala formerna kan vålla fördärv liksom Diomedes' människoätande ston, och den vädurindivid, som inte lär sig att hålla i tyglarna till sitt tankeliv, blir föremål för ohejdbara växlingar av oförstådda former av elektricitet, varav följderna blir fixa ideer och manier.

Vädurindividen bemödar sig ständigt om att nå det motsatta tecknets, Libras balans för att lära de första grunderna i byggandet av de former han känner sig driven att möjliggöra. Balansen kommer av kunskapen om lagarna och om gränserna, om de harmoniska talen och proportionerna och om de rätta relationerna.

I förståelsen för och erhållandet av balansen är fjärde strålens energi (harmoni genom strid) från Merkurius särskilt verksam. I första hand är det alltid de nya, som står emot de gamla mönstrens tröghet, och i sammanstötten mellan det nya och det gamla alstras i mitten en förtärande eld. Visionen av friare möjligheter och vidder hindras å andra sidan av fiktionerna, dem som kallas "illusionens djungler", dem som måste brännas upp i och för röjandet av vägen. Detta är den process som styres av Merkurius, en utmönstring av tankens motsägelser som vidmakthålls för att harmonins samstämmighet skall kunna bryta in och övervinna alla hinder, tvivel och all vacklan. Det handlar om ett perspektivtänkande, som går bortom polära motsatser och är förmöget att integrera många faktorer i en bild präglad av syntes och konsekvens.

Igenkännande och arbete med Planen. Vilja.

Jag reser mig och från mentalvärlden härskar jag.

På detta sätt nås nya abstraktionsnivåer, där det är möjligt att komma i kontakt med sådana utkast och planer för evolutionen som äger vid tillämpning och når långt in i framtiden. Detta gör vädurindividen till en verklig pionjär för och förkunnare av det nya under tyngden av Uranus och av sjunde strålen, vilka tryggar dess förverkligande och manifestation i fysiska världen. Den fulländade vädurindividen är den sanne magikern och upphovsmannen till former, kännaren av lagarna för byggandet av tankeformer i enlighet med de gudomliga ideerna. Detta blir honom möjligt endast genom en fullkomlig inrätning med de överindividuella energier som styr evolutionen, sedan han övervunnit varje tendens till egoism och ersatt denna med en vision av den högre kollektivitetens gemensamma goda. Denna vilja till det goda, som har sitt ursprung i högre världar, gör de ideer som Väduren manifesterar oemotståndliga. Vädurindividen härskar utan motstånd, därför att han kämpar för det större godas sak.

Oxen

I Oxen ser vi igångsatt emotionalvärldens stora kraft i riktning mot det som anses önskvärt. Vi har här viljans riktande aspekt, förmågan att draga till sig och driva i en bestämd riktning tack vare ljuset på vägen. Detta förhållande mellan inlysning eller förståelse av det slutliga målets skönhet och begärets drivkraft är grunden till människans subjektiva värden, det som hon anser värdefullt. Värdenas förskjutning går från den ögonblickliga och strax övergående tillfredsställelsen till den oförgängliga sällhet som begynner med insikten om den egna gudomligheten. Däri består det outplånliga sambandet mellan Buddha och detta tecken.

Denna process, klargörandet av begärets natur, är svår och mödosam, kännetecknad av den strid som rasar på emotionalvärldens slagfält, där den psykologiska aggressionens och olustens krafter kämpar mot harmoniseringens psykologiska principer. Oxen förmedlar i grund och botten den energi som kommer av harmoni genom strid.

Begär. Längtan. Vilja. Inlysning

Egoistiskt begär. Jordens Ljus.

Må kampen fortsätta oförtrutet.

I emotionalvärldens lägre regioner härskar repulsionens krafter; en krafts herravälde över en annan skänker där behag. Lusten i att äga materiella ting ("Jordens Ljus"), vilka är källa till sinnligt behag, förstärks och ökas på lägre stadier, om det dessutom råder strid om dessa ting. Varje individs sökande efter egen uteslutande förmån råkar i strid med alla övriga individers begär. Detta Venus' lägre uttryck bereder emellertid vägen mot en mer rationell och harmonisk syn på tillvaron. Vägen går genom sammanbrott av vissheter, som under långliga tider ej ifrågasatts, som ger Oxens individ en helgjuten och envis enkelhet, som låter honom storma fram blint, ibland ursinnigt, i trots av alla förnuftsskäl. Ögat är slutet.

Längtan. Kärlekens Ljus.

När Venus' högre uttryck börjar framträda med sin femte strålens energi, begynner Oxens individ att skönja möjligheter av en mycket mer lysande skönhet och lär sig uppskatta allt mer förfinade föremål för att sedan nå kulturens högre stadium, där individen sätter värde på konsten och en högre emotionalitets uttryck. Trött på striden, längtar han efter inre och yttre harmoni och efter ett fridens tillstånd som kan komma endast av det ljus som det mentala sprider och därvid genom sin förnuftighet framhåller att de sköna formernas rätta proportioner innehåller nyckeln till de rätta relationerna mellan människorna (de harmoniska samhällsformerna) och inom människan (hälsan och den psykologiska visheten).

Uppstår så insikten att livet är harmoni och att det förnuftslösa begäret genom sin obeständighet är grund till evigt missnöje och lidande, såsom Buddha visade. Den framträder dock inte utan att ha levererat en oerhörd batalj i det motsatta tecknet, Skorpionen, mot illusionens orm och ha dukat under för de elementens krafter som behärskar, kväver och ointetgör människoanden. De ägodelar människan fikar efter lägger till sist Fenix i materiens grav blott för att låta honom återuppstå, triumferande, gång på gång. Den mörka natten viker för den strålande solen.

Den högre Venus riktar människans blick ständigt mot högre värden, mot en vision om relationer av harmoniskt samarbete i enhetens värld ("Kärlekens Ljus"). Denna kraft, som ligger i längtan, strävan efter högre energier och materier, är en oerhörd kraft till individuell höjning och seger, utan vilken inget ytterligare framåtskridande är möjligt. Längtan och strävan efter det högre möjliggör först förvärvet av ädla egenskaper (tillgivenhet, deltagande, beundran), den port varigenom det blir möjligt att se den belysta vägen. Först då kan Vulkanus övertaga den process av att bygga former som inleddes i Väduren.

Leva inlyst. Livets Ljus.

Jag ser, och när ögat är öppet, inlyses allt.

Vulkanus och Solen är ett. Vulkanus är den planet som känner Solens avsikt och står den allra närmast genom första strålen, vilja och makt. När denna vilja bryter in i det mentala såsom en blixtnöje av förståelse, bländas vi och försvinner allt lägre. I den motsatta situationen, var i mänskligheten ju befinner sig, blind för det högre, varken uppfattar eller urskiljer mänskligheten Vulkanus omvärd av solljuset. Vulkanus befinner sig inom Merkurius' bana.

Genom Vulkanus förvärvar vi under evolutionsprocessen oundgängliga egenskaper, först och främst självtilliten, som uppstår ur förståelsen av jagets natur och ur ihärdigheten, den egenskap som leder till framgång. Båda hänger samman med viljan och är höjdpunkten i den process som började med ett igångsättande av rörelse i emotionalvärlden såsom begär, omriktning av tjurens kraft mot det högre såsom längtan genom det mentals mellankomst (Nandi, begärets vita tjur som Shiva rider och som hindrar de lägre världarnas energier från att tränga fram) och slutar med att nå den evolutionära drivkraftens ursprung, fattat genom det mentala.

Jaget kan förstås endast såsom den minsta individuella och odelbara punkt som möjliggör en viljeakt. Ingen viljeakt och inget beslut kan skiljas från det jag, varifrån de utgått. Jaget banar sig väg genom det mentala och fattas av detta som en källa av medvetenhet och vilja skild från tankar, känslor och kroppen. Venus representerar bland annat det högre mentals och femte strålens energi, som möjliggör för individen att definiera sin avskilda och självbestämda identitet. Vulkanus är den viljans energi som kan jämföras med det jag som är förmöget att organisera och rikta den mänskliga personlighetens energier (mentala, emotionala och fysiska) och fritt integrera dem inom en större helhet. Denna förståelse av den individuella viljans autonomi och förmåga att samordna nedåt och integrera uppåt är slutresultatet av den inlysningsprocess som härskarna över detta tecken garanterar under den mänskliga utvecklingen.

Såsom metod uttrycker sig Vulkanus' energi såsom det outtröttliga smidandet av egenskaper och förmågor, som börjar när väl ljuset har avslöjat skönheten i den mänskliga evolutionens fasta plan och mål. Den arbetar med tidens rytmiska impuls, ändrar otjänliga mönster, frigör medvetandet, bildar nya vanor och når därunder ända ner i djupen av människans fysiska natur. Det enda inlysta ögat i tjurens panna, centret i pannans mitt, är det redskap varmed man visualiserar och förverkligar den mänskliga fulländningen.

Tvillingarna

Gudomens skapelseprocess förskjuts i Tvillingarna till området för det eteriska, den fysiska värld av fina energier som ligger bakom den grova verklighet som möter sinnena, ett område för kommunikation och växelverkan som omfattar hela planeten, hela solsystemet, hela rymden. Därigenom, på grund av att alla ting är sinsemellan förbundna, är enheten ett ofrånkomligt faktum. Det är därför som Tvillingarna i grund och botten förmedlar andra strålens energi, som icke endast möjliggör en förenhetligad syn utan även låter själva relationens väsen, det ömsesidiga igenkännandet och broderskapet rota sig.

Flytande tillstånd. Dualitetens eller tvåfaldens igenkännande. Kontroll genom själen.

Relationens förändring. ”Jag tjänar mig själv.”

Låt ostadigheten utföra sitt arbete.

I sitt första stadium utgår evolutionen ofta från det föregående tecknets orörlighet och envishet och rör sig därefter mot mer flytande ståndpunkter. Relationerna mellan individer, nationer, riken, planeter, solsystem och konstellationer möjliggör överföring av nödvändiga energier och materier från en punkt till en annan och från en värld till en annan. Det är därför Merkurius inleder sitt arbete med att egga till handel, kommunikation och växelverkan. Det som började såsom ett oföränderligt och fast värde såsom guld, förändras och blir mer flytande. Det uppstår en förvandling i den blinda tillägnelsen av materia, och tjänandets begrepp banar sig väg genom själva erfarenheten av umbärande och knapphet. Jaget betraktar sin broder med nyfikenhet. En värld av intryck i ständig växling överväldigar sinnena, och det enda sättet att överleva blir ständig anpassning till dessa växlingar medelst kameleontlik flinkhet, snabbhet, mångsidighet och efterapning. Tvillingindividen vet till sist mer om den värld som omger honom än om sig själv. Allt är relativt, framför allt sanningen. Allt är utbytbar, när man väl vet dess pris, och allt har ett kvantitativt pris som följer dess kvalitet. Med sin logik kan tvillingsofisten övertyga vem som helst om vad som helst.

Inriktning mot ”jag tjänar min broder”

Ansamlandet av information upphör, när individen känner sin oförmåga att ge mening åt allt och omöjligheten att finna en betydelsefull riktning. Desorienteringen är total, och liksom i myten utforskar individen alla väderstreck i sökandet efter en grundläggande orientering. Alla synsätt är lika giltiga för att sluta med att bli lika falska. Jakten på personlig vinst med dess strategi att intelligent dra nytta av varje omständighet misslyckas i allt utom i att begränsa sökandet på ytan och i stället söka på djupet, därtill påverkad av det motsatta tecknet. Skytten, ett vetenskapens och sökandets tecken, avslöjar att objektiva fakta är allmängiltiga. Sanningen finns, är gemensam för alla och kan bestämmas med högre krafters hjälp. Först efter denna centraliserade strävan avslutar Merkurius sitt arbete och lämnar över till Venus.

Informationen förvandlas till kunskap först under Venus' och femte strålens inflytande. Ett motsägelsefritt system ger mening åt verkligheten, och med sin objektivitet och samstämmighet öppnar det dörrarna till en högre förståelse av relation, dualitet, växelverkan, kommunikation och tjänande. Mångfaldiga dualiteter framträder i hans medvetenhet: det yttre objektiva, det inre subjektiva, det högre och mer inneslutande och det lägre och mer uteslutande, den öppna cirkulation som förmedlar liv och den förlamande stockning som hämmar och smärtar, nödvändigheten av att ha andra med sig och den egna förmågan att gensvara på denna nödvändighet; det handlar om dem som är yngre och behöver oss och om dem som gått före oss och undervisar oss. Livselektricitetens cirkulation genom relationernas eteriska väv beror på erkännandet av skillnaden i potential. På detta sätt blir det möjligt att giva och taga, men allt börjar med att giva. Detta är Venus' inverkan, vilken når höjdpunkten med insikten om den viktigaste tvåfalden.

Rätt relation. ”Jag tjänar det Enda.”

Jag igenkänner mitt andra jag, och när detta jag minskas, växer och skiner jag.

Den framskridne tvillingindividen bereder sig att inträda på den vertikala telepatins områden med hjälp av Venus' inflytande. Han måste förvärva systematisk kunskap och anpassa sin mentalitet till att mottaga gruppvibrationer härrörande från det varmed hans högre mentala kan sätta honom i förbindelse. Genom studium, meditation och tjänande ställer han sig under lagen för gruppens framåtskridande och för den högre undervisningens skolor. Han måste kunna börja uppfatta sitt jag annorlunda än som han hade uppfattat sig själv och det han hade identifierat sig med. Han handlar som om han vore i besittning av människans största tänkbara förmågor, och genom att identifiera sig med dessa ser han hur hans gamla identifiering med begränsningen minskar för att sedan försvinna, och kvar blir endast visionen om en uppgift hans nya strålande identitet skall utföra. Han har då att höja sig till ideernas och perspektivtänkandets värld, samla detaljer och inleda arbetet med att förvandla kunskapen till visdom, den ursprungliga impuls som drev honom att anträda sin resa efter guldäpplena och som förde honom till gudomens fötter och med jordklotet såsom bördan på sina axlar. Vi finner här tecknets sista härskare, själva planeten Jorden, såsom område för tjänande och uttryck, där han genom sina många eteriska kanaler får sprida de ideer han med sitt högre mentala kontaktat i platonska idévärlden och som han nu har tillfälle att formulera begripligt och förmedla till andra. På detta sätt hjälper han till med att skapa det alltomfattande kommunikationsnätet, vilket överför ändamålsenliga fakta, som alla kan bekräfta och som främjar samstämmighet med avseende på verklighetens natur, människans och de andra naturrikenas öde och handlandets möjligheter. Broderskapet visas i handling.

Kräftan

I Kräftan anträder vi en resa utmed himlen ombord på Arken eller argonauternas fartyg, från det gemensamma livets vågor till självförverkligandets höjder i Stenbocken. Kräftan påminner oss ständigt om vårt gemensamma ursprung, vår kollektiva natur, som vi delar med alla naturriken, allt det som underlättat vår evolution, alla dem med vilka vi har delat det förflutna och knutit enhetens band.

Tredje och sjunde strålarna, vilka går genom detta tecken, anger det i allra högsta grad praktiska handhavandet av dettas energier. I djurriket handlar det om att instinkten effektivt samordnas, så att intellektet kan utvecklas därur. I människoriket handlar det om att intellektet utvecklas för att i sinom tid kunna ersättas av intuitionens eller enhetsmedvetenhetens vidgade insikt. Hanterandet av helheter, såsom riken, klaner, nationer eller kulturer kräver en höggradig intelligens, liksom förvaltandet av en miljö, där grupper av individer kan tryggt inleda sitt stora äventyr: medvetenhetens utveckling.

Massmedvetenhet. Kollektivitet. Instinkt. Intelligent gensvar.

Den blinda enheten har gått förlorad. Massan.

Må avskildheten härska, dock finns mängden.

Där medvetenheten sover, är rörelsen inte möjlig. När den börjar vakna, vidtar den förberedelserna för den stora resan. Den begynnande, passiva och mottagande medvetenheten kännetecknar instinkten, är det grundläggande medlet för konsekvent ledning och framdrivning av stora kollektiv och införandet av lika gensvar på samma slags impulser. Sålunda sköter de stora devaerna djurrikets talrika och myllrande hjordar och flockar. Detta är medvetenhetsutvecklingens första begynnelse, och mänskligheten delar ännu i stor utsträckning detta slags medvetenhet med djurriket. Djurarternas medvetenhet är på detta odifferentierade sätt grundad på en verklig masspsykos, för vilken människorna inte är främmande. Målet är att individen stiger ur kollektivets matris och begynner självständigt organisera sina egna rörelser.

I de tidiga skedena är individen emellertid högeligen beroende av släkten och stammen. Han har mistat något av den emotionala känslighet som knöt honom med bestående band till kollektivet och skänkte honom trygghet och sällskap. Det som han förut upplevde i sitt inre, ser han nu i det yttre. De inre koder, som stod till hans förfogande såsom instinktivt gensvar, måste han nu lära sig och genom upprepning göra till vanesak. Även mitt i massan känner han sig ensam och framför allt skyddslös.

Enheten väcker det som omger den. Hemmet.

Neptunus härskar oomstridd i den kollektiva känslighetens tecken, men på de första stadierna döljes dess makt av Månen, som ändamålsenligt dämpar de stötar som annars skulle vålla en för tidig störning av psyket och ett återfall i den ursprungliga masspsykosen. Den tidigare enheten har dock försvunnit och har givit plats för många enheter, som kämpar för sin överlevnad. Hjordimpulsen är fortfarande alltför stark för att hindra vild flykt, men fjärde strålens energi, som Månen står för, genomgår många faser av strid, innan en begynnande harmonisering blir möjlig.

Gruppen skyddar Kräftans individ i denna fas, där möjligheterna till självbestämmdhet knappast existerar. Stammen och släkten styr individens liv, och för stunden vågar han inte ifrågasätta normer och tabun, som många gånger är oförnuftiga. Hans identitet är kollektiv och förstärks i mötet med andra, rivaliserande kollektiva identiteter. Harmoniserings- och sammansmältningens processen löper genom många och långa tidrymder, tills de första tecknen på nationell identitet visar sig, hela tiden under inflytande av känslor av samhörighet.

Månens process börjar att i individens undermedvetna avsätta en bottensats av missnöje, som blir mer kännbar allteftersom hans intellekt utvecklas och därmed möjligheten att handla annorlunda än vad traditionen föreskriver. Olösta konflikter, som ligger kvar från individens förflutna, hämmar hans framåtskridande, tills han lär sig att inte skåda bakåt. Av det motsatta tecknet, Stenbocken, lär han sig ansvar för egna känslor och begär och nödvändigheten av att bli herre över det egna ödet genom att frigöra sig från kollektivet. Dessförinnan bör han förvissa sig om att livet menar väl och att sålunda upprätta förbindelse med Neptunus och dess helande verklighetssyn: han har under sin utveckling aldrig varit ensam, aldrig varit förbisedd, aldrig utan skydd och tillsyn av dem som tagit ansvar för evolutionen. Hans klan har gjort mer för honom än han kan föreställa sig. Det är i stället han själv som gått undan från livets ström och ställt sig bakom skyddsvallar, som han nu får lära sig att riva ner genom att bli inklusiv.

Det hela ses såsom ett. Männkligheten.

Jag bygger ett upplyst hus och bor däri.

Individens öppnande för att mottaga enhetens energi utplånar på detta sätt fruktan för allt och möjliggör för honom att överlämna sig åt en vidgad verklighetssyn, som delger honom idén om att han endast i harmlösheten finner skydd och trygghet. Detta öppnande innebär först aktivering av hans högre emotioner, vilka förstärker hans högsta längtan och strävan och avlägsnar honom från det som är kvar av hans tidigare omognad och från det kollektiva omedvetnas negativitet för att låta detta falla i glömska. Med sitt nu öppnade hjärtcentrums konstruktiva energier ägnar han sig åt att införa ordning i sitt hus, i sin omgivning och i sin aura för att göra dessa till ett centrum för lysande utstrålning och honom själv till ett välgörande och helande inflytande. Neptunus sätter honom i förbindelse med kollektivets många behov, vilket gör att han genom sitt utvecklade sinne för ansvar för allt förvandlas till en högeligen effektiv individ, som förvaltar hushållningens lag som ingen annan och utan att lämna någon utanför. Herre över sin omgivning, förvandlar han den nu till ett hem för alla.

Lejonet

Frigörelsen från kollektivet tar sig i Lejonet ett första mera bestående uttryck, och en ökande självtillit och självbestämmdhet leder lejonindividen till att göra vågade försök och experiment, som slutgiltigt visar honom hans förmåga att behärska sig själv, därpå sin omgivning och befalla i – som det ser ut – lysande avskildhet. I världen uppstår de första personligheterna. Under historiens gång är de få. I våra dagar är de färre än vi tror. I framtiden, under Vattumannens tidsålder, blir mängden dominanta individer ett verkligt problem.

Självmedvetenheten är förnimmelsen av att vara ett jag med en individuell, unik identitet, begåvad med autonomi och förmåga att styra sig själv och att planera och genomföra sina avsikter. Utvecklingen av detta slags medvetenhet till sina yttersta konsekvenser är målet för människans utveckling. För att vara effektiv måste självmedvetenheten vara kontinuerlig, oavbruten, en förmåga som förvärvats med ansträngning under många cykler, ända tills individen kan ständigt hålla uppmärksamheten på sig själv såsom riktare av energier – projekt och ideer. Lejonindividen lyckas skrida framåt på denna väg tack vare första strålens energi, som till honom förmedlar avsiktens kontinuitet, riktandets kontinuitet och självmedvetenhetens kontinuitet. Men icke mindre tack vare den intelligens femte strålen förmedlar. Med denna intelligens kan han bygga en bestämd mental identitet, som vet vad den vill och hur den skall nå det – en personlighet.

Individualitet och verklig självmedvetenhet. Vilja att upplysa, styra och härska.

Det lägre jaget. Den dolda punkten.

Må andra former finnas. Jag styr eftersom jag är.

I de erfarenheter, som gradvis leder till förvärvet av självmedvetenhet, finns till en början mycket mer envishet än intelligens. Förståelsen av att den egna viljans fria uttryck inte får inkräkta på andras rätt till detsamma förutsätter en viss nivå av intelligens som i allmänhet inte är förhanden. På denna lägre nivå sägs Solen härska såsom symbol för denna första syntes av individuell vilja blind för andras vilja, i synnerhet om den befinner i ett blott potentiellt tillstånd. I själva verket döljer och höljer denna Sol en expansiv och utstrålade jupiterprincip, rusig av framgång och självgodhet, som för att härska inte behöver annat rättfärdigande än den egna styrkan. Det nemeiska lejonet såsom besegrat är symbolen för denna farlighet, som förr eller senare kuvas för allas frid. Godtycke och privilegium är motsatsen till den lag som styr allt. Det är lyckligt att en lägre princip kan och måste behärskas av en högre princip.

Det högre jaget. Den uppenbarade punkten.

Under sin utveckling expanderar medvetenheten i rummet, samtidigt som den innesluter detta. Självmedvetenhetens punkt, som antar formen av en individuell identitet, blir känslig för sin omgivning, i början såsom blott ett vidgande av den egna personligheten och underkastad den egna viljan, senare såsom ett kollektiv av liv, varav somliga behöver ledning och många har sin egen självständiga ledning. Lejonets lysande avskildhet upphör, när dessa viljor lika dess egen uppenbaras för det och dess enväldiga herradöme bryter samman inför den verklighet som kollektivet av jämlikar utgör och som Lejonet upptäcker genom det motsatta tecknet, Vattumannen, kanske genom att få genomleva undersåtars uppror och egen landsflykt. Detta blir möjligt först när Solen överlämnar herraväldet till Neptunus, som representerar hjärtcentrets aktivering, varmed icke endast känsligheten för omgivningen växer och medvetenheten expanderar, utan han även når verklig förståelse av Lejonets solara funktion såsom systemets hjärta, som oförtröttligt pumpar ut sin sammanhållande och enande energi. På detta sätt uttrycker Solen sin andra strålens energi och bringar den till fulländning genom Neptunus och förvandlas till ett ”lejonhjärta”, varmt och starkt. Från diktator övergår han till att bli den

välvillige garanten för allas enhet, vare sig det är en liten grupp såsom en familj eller ett företag eller ända till en nation. Inspirerande med sitt exempel och upplysande med sin klara insikt om målet, uppnår han kollektivets samstämmiga medhåll i förverkligandet av överpersonliga mål.

Det Enda jaget. Den förkastade punkten.

Jag är Detta och Detta är Jag.

Sedan Lejonet besegrats, blir endast huden kvar, masken som, skild från skådespelaren, saknar eget liv och är underkastad den högre principens ledning. Lejonets svans är det enda som återstår av den personliga principen i Lejonets symbol, sedan denna opersonlighet erövrats som ger tillgång till världar, vari oräkneliga fulländade individer samarbetar. Dessförinnan genomströvar individen den brännheta mark som bereds genom Uranus' elektriska intelligens, utplånar varje spår av avskildhet utan att förlora individualiteten och når den högre syntesen av kollektiv medvetenhet och självmedvetenhet. Individens aura utsträcks och formar med precision den kollektiva väven, strålar och upprätthåller cirkulationen genom denna, och nya och mer dynamiska organisationsformer når ner i fysiska världen tack vare ett slags unikt ledarskap som inte utesluter någon. Individens identitet innesluter allt och individen identifierar sig med allt.

Jungfrun

När vi kommer till Jungfrun, möter vi naturens kvinnliga och mottagliga kraft, som arbetar inom tidens mörka, djupa och varma moderssköte, där den dolda formen bildas, gudomlighetens grodd, det medvetna mentalas herravälde över materien med syftet att höja denna. Den fysiska materia vi känner framgår ur en förfluten cykel, där den begåvades med förmågan att bilda former. I alla religioner har denna idé manifesterat sig i tankeformer av kvinnliga gudomar (Eva, Isis, Maya/Maria) och i tanken att "Den Helige Ande" (etermaterien) svävade över Jungfrun (den grovfysiska materien). Denna aktualisering av materiens potential till formbildning och därmed räddning ur en föregående cykels tröghet är grunden till att Jungfrun i innevarande cykel förmedlar andra och sjätte strålarnas energier, enhetsmedvetenhet eller kristusmedvetenhet och höjning. Detta gör Jungfrun i sitt högre uttryck till i betydande grad ett tecken för helande, rätt funktion och återställande till fysisk och andlig hälsa.

Kristus i eder, hoppet om härlighet. Matriarkat, havandeskap, förhärligande.

Formbildningens energi. Modern.

Må materien härska.

Under långa eoner förnams dock intet av denna tysta verksamhet. Sakta vaknar intelligensen, lär och gör sig klar över hur allt fungerar. Hos människan styres denna process av Merkurius, och mentalutvecklingen drivs i detta tecken till sin höjd. Materiens analys medför en allt finare urskillning i tankens värld, och på förståelsen av naturens värld följer en svag aning om det kreativa mentalas intelligens bakom manifestationen, denna intelligens som Merkurius senare skall förvandla till intuition. Men i allmänna ordalag kan sägas att den manliga dynamiska faktorn är okänd och att modern härskar oomstridd i de själv tillräckliga amasonernas rike. Förr eller senare visar sig analysen otillräcklig för den goda funktionens återställande, och Jungfruns individ blir då ett bland många offer för det missmod, den pessimism och splittring som den närsynta och ständiga kritiken föder. När Herakles inträder på scenen och rycker till sig Hippolytes gördel och dödar henne själv, har människan till sist icke förstått något av livets väsen. Och där det ej finns vision, går folken under.

Skaparkraften. Beskyddaren.

Den kvalfyllda asketismen och varje slags hämning å ena sidan och den fullständiga frånvaron av reglering å den andra är tecken på en sönderstyckande mentalitet, oförmögen att uppfatta den djupt tänkta grundritningens helhet. Det analytiska mentala är förnuftslost, emedan det är ur stånd att inse att allt är en enhet av sinsemellan förbundna delar, och i dess förtvivlade ansträngningar att få allt att fungera väl fungerar allt i stället dåligt. Först den djupa insikten om allts enhet, vilken uppstår ur det motsatta tecknet, Fiskarna, kan återställa tilliten till livets välvilja och till enhetens välgörande och helande verkan. Månen, hos Jungfrun symbolen för den grova och livskraft saknande materien, har dittills hindrat individen att inse Vulkanus' skyddande dynamism såsom livselektricitet i stånd att införa andra rytmer och vanor, sådana inriktade på uppnåendet av enheten genom Neptunus, vilken Månen dittills har höljt och dolt. Då begynner ett hoppningivande skede av djupgående förvandling, vari icke blott organismen utan även det mentala och hjärtat blir renade som resultat av rationell disciplin. Materien – den mentala, emotionala och fysiska – upphöjs slutligen, åtminstone tillräckligt för att kunna förbinda och förmedla de högre drivkrafterna med mindre förvrängning. En fin urskillning mellan materier, känslor och giltiga tankeformer gör det möjligt för Jungfruns individ att förvärva en värdefull magnetisk renhet, som förvandlar honom till en intelligent, skicklig och effektiv tjänare, kännetecknad av vishet och attraktionskraft.

Kristusverksamheten. Ljuset.

Jag är Modern och Barnet. Jag är Gud, jag är materien.

Kristi födelse är en mäktig symbol i de gamla framställningarna av medvetenhetsevolutionens verklighet, slutet av en långvarig mognadsprocess i jordens innandömen, individens slutliga framträdande i dagens ljus såsom en som verkar för frigörelse och höjning, fullständigt medveten om sin roll. En man eller kvinna, som äger kunskap och handlar, men i synnerhet en välgörare, en dynamisk aktualisering av Jupiters makt, andra strålen, som besjalar kärlekens upphöjda etermaterial i solsystemet. Materiens möjligheter är oräkneliga, när vi väl nått förståelse av att vi är ett oerhört attraktivt och subtilt materielag, vars förmågor vi kan aktivera genom att mödosamt uppstiga under evolutionens stora process, upp genom allt högre materiella världar.

Vågen

Jämvikten är grundlagen inte bara för naturen utan även för hela kosmos. Begreppet lag är ett av de viktigaste som människan kan komma att förstå. Hela hennes framtida evolution beror av detta. Hennes frihet att utvecklas garanteras av lagens oföränderlighet liksom av allas frihet. Natur- och samhällsformernas beständighet beror av konstanta relationer, det vill säga lagar. Människan lär allt om lagen genom sina mellanhavanden med andra och genom sina relationer, och hon dras till varjehanda relationer och grupperingar driven av lagar hon alltjämt icke anar.

Den eviga lagen för harmoni, jämvikt, balans, verkan och återverkan, orsak och verkan är ställd mot den cykliska impulsens lag, som periodiskt upphäver balansen blott för att låta den återupprättas på ett högre varv av spiralen. På detta sätt formar Väduren och Vågen evolutionslagens, utvecklingslagens urkrafter. Den drivkraft, som i Väduren inledde en ny cykel, kommer till ett uppehåll och en stadig punkt i detta tecken.

Kunskapen om och förståelsen av lagen fordrar intelligent handling, och Vågen är ett av de tecken, varigenom tredje strålens, den aktiva intelligensens energi aktiverar planeten. Den fulländade föreningen och den bästa harmonin förutsätter en hög grad av aktiv intelligens, som Vågens individ mödar sig om att uppnå.

Harmoni, rättvisa, jämvikt. Sex. Lag. Pengar.

Obalanserad lidelse. Mänsklig kärlek.

Må valet träffas.

Den skapande intelligensen börjar aktiveras genom valfrändskapens och dragningskraftens princip, som reglerar relationerna och som i detta tecken regleras av Venus. Driften till förning begynner såsom en blind och lidelsefull rörelse i sökandet efter fullständighet och stadga. Många försök leder Vågens individ till att inse vad han behöver och vad han själv måste ge, och den mänskliga växelverkan blir ett brett experimentfält, där han lär ömsesidighetens gyllene regel och även att sätta värde på sexualitetens skapande energi såsom en inre avspegling av framtidens skapande intellekt. Vågen är dock lång, varje val kan visa sig ogenomförbart och tvinga till återtåg, när intelligensen inte består den åstundade ariadnetråden som leder ut ur labyrinten. Utan förståelse för lagen öppnar han vinfat, som borde ha fått förbli slutna, och överträder han lagar med verkningar, som förr eller senare måste gottgöras. Aggression och hot vållar vildsvinet svårläkta huggsår. Med tiden lär sig individen att skickligt styra skeppet på de sociala relationernas hav. Han blir allt finkänsligare och med beräknad strategi och slug diplomati förverkligar han det bästa för andra. Men det handlar om en bräcklig social framgång, som visar hur långt han alltjämt befinner sig från att förstå den gyllene regeln. Individen sitter ofta fången i sitt eget spindelnät, hämmad av ytliga harmonier, som befäster dolda mönster av herravälde och underkastelse.

Begrundande av motsatser. Hängivenhet, längtan och strävan.

Ur den väsenslösa skönhetens och den falska harmonins fångelse kan bara den befria sig som brukar Vädurens energi, som är beslutsamhet, mod och ärlig omedelbarhet. Självständigheten skapar fria förbindelser och möten för samarbete, i vilka det allmänna goda är den bestämda skiljedomaren och det rätta beräkningssättet. Fruktan och hot övervinns och ses som löjliga, och alla kan skratta öppet åt vildsvinet. Förnuftigheten möjliggör freden – och icke-aggression, frihet från fruktan och även från nöd. Uppriktiga förhandlingar, där förutsättningen är att lojaliteterna visas öppet, ersätter cynismen och den politiska korrektheten. Harmonins matematik bestämmer de rätta relationernas gyllene proportioner och lagens ofelbara tillämpning inför dittills oanade möjligheter för det gemensamma livet. Det som började

såsom organismers sexuella polaritet förvandlas till alkemisk förening i mentalvärlden och i hängivenhet för den manifesterade sanningen. Handeln med varor och tjänster är den yttre manifestationen av tjänandets lag, och de pengar som brukas i det mänskliga utbytet är förtroendet och kompromissen.

Erhållen balans. Gudomlig kärlek. Förståelse.

Jag väljer den väg som leder mellan två stora kraftlinjer.

Efter hela den resa, som leder till den slutliga balansen, gynnas motorn till den rationella mentalitetens utveckling av Saturnus, högsta lagens begrepp härskar suveränt i Vågen. Förr eller senare under evolutionens lopp tvingas vi att taga itu med resultaten av våra beslut. Sålänge som dessa är följden av irrationella impulser utan eftertanke och begrundan av deras effekter, blir det omöjligt att förstå att omutlig, obeveklig, ofelbar och ofrånkomlig rättvisa styr allt för allas bästa. Reflektionen möjliggör för oss att förvärva och därefter tillämpa kunskapen om lagen och sålunda bli fria. Vi är fria när den gudomliga bokföringen är fullkomligt balanserad, varmed livstvånget upphör och känslan av plikt ersätts med frivillig och glädjeric delaktighet i livets gåvor och uppgifter. Detta givande och tagande är det intelligenta och ansvarsfulla sätt, på vilket den högre enheten förverkligas.

Skorpionen

Sedan stabiliteten väl uppnåtts, och efter intensivt övervägande, stör behovet av att fatta beslut på nytt den uppnådda jämvikten. Vågen slår avgjort över till ena sidan. Antingen mot sänkandet ned i materiens krafter för en ny cykel av blind verkan och återverkan eller mot en insamlad strävan till frigörelse genom strid. I det senare fallet slår vågen mot den sida som betyder att människoanden aktualiserar hela sin potential. I Skorpionen föres kampen öppet och är neutralitet inte längre möjlig.

Skorpionen står för mänskligheten själv och denna planets fjärde skapande hierarki genom fjärde strålen, harmoni genom strid. Under oräkneliga tidsåldrar har mänskligheten tagit ställning för striden, och dess historia är aggressionens ändlösa krönika, sitt eget förflutnas och illusionens fånge. Krigsgudens två uppenbarelseformer kämpar mot varandra i detta tecken, som har lämnat oss den outplånliga scenen: striden på Kurukshetras slätt i Bhagavad-Gita, där Krishna undervisar Arjuna om illusionens natur och förnuftets triumf.

Prov, erfarenhet och triumf. Rekapitulation och minne.

Egoismens enhet. Vidundret.

Må Maya frodas och bedrägeriet härska.

På barbarstadiet under eoner näres det undermedvetna med aggression och rofferi, död och nidingsverk. Enhälligheten är fullständig: hatet är livselixiret och det finns inget bättre än ett praktgräl med ett överflöd av förödelse. På detta stadium är människan människans varg och när alla sin särskilda, vidunderliga upplaga av hydran. Illusionen är heltäckande, saknar kunskap om verkligheten och livslagarna, lägre Mars är blind för alla följderna av sina handlingar. Med den plutonianska ormens intensitet hypnotiserar individen och underlägger sig utan skrupler andras vilja. Pengar och sex, äregirighet och fruktan, grymhet och separation berusar sakta liksom ett gift det undermedvetna och efterlämnar en drägg, som är inpyrd med giftämnen och kväver den till döds som någonsin ifrågasätter att det kunde vara annorlunda. Och i sin största mäktighet och berusning blir han övervunnen.

Strid med tvåfalden. Kämpen.

Mycket senare börjar människan känna sig plågad av sitt förflutna. Återställd och med minnet i behåll om det nederlag hon lidit, anträder hon den högre vägen endast för att möta ett beslutamt motstånd inom sig själv för varje steg hon ämnar taga mot det inlysta livet. Hon slits mellan motsatserna i sin natur mitt i den emotionala stidens våldsamt, oförmögen inför det ondas skenbara övermakt. Kampen är ännu en gång ofrånkomlig, och ännu en gång är den på liv och död. Herakles, förvandlad till en stridserfaren och beprövad Mars, stående fast i hävdandet av de livsviktiga värdena, gör sig redo för striden. Han måste först väcka hydran, som sover i hans undermedvetna, och minnas. Ofta blir omgivningen till ett scenario för en kamp mot upplösningens krafter i psyket, kroppen eller samhället, och skorpionindividen blir psykiater, kirurg eller detektiv. Analysen av motiv leder till att de faktorer som skadar och svindlar det allmänna goda, ulvar i fårakläder, drivs ut i ljuset och avslöjas. Bedrägeriets herravälde går mot sitt slut tack vare inlysningen från Oxen med tillhjälp av oförgängliga värden. Tilliten till det jaget har att giva utplånar avunden. Begäret avslöjas som en förrädare, som aldrig kan skänka någon frid, och missnöjet slutar med att bli upproriskhet inför livet och destruktiv otålighet. Ormtjusaren blir helare och terapeut. Psykets brottstycken förenas, och Osiris återuppstår till nytt liv liksom fågel Fenix.

Högre enhet. Lärjungen.

Krigare är jag och ur striden träder jag fram i triumf.

Harmonins seger över disharmonin, som bryter ner formerna, blir möjlig tack vare fjärde strålens högre energi från Merkurius. Liksom i det mentala träder syntesen fram i triumf, när enhetens krafter blir oemotståndliga. Livet är skönhet, den makt harmoniska vibrationer äger, vilka formar sig ofelbart såsom verklighetsideer, ovederläggliga sanningar, som med sitt ljus klargör det allmänna goda. Mercurius bringar bud om viljan till det goda som gör den mänskliga kämpan segerrik. Därför härskar Buddha–Hermes över denna grundtanke om inlysning, denna grundtanke som skingrar avskildhetens och det nedbrytande oförnuftets illusion, uppenbarar den triumferande planen för enhet, ägandet av den kraft som enar, förnuftets kraft. Lärjungen i Skorpionen står för den fullkomliga människan, som får bukt med kaos och disharmoni mellan isolerade former, vilka var och en kämpar om herraväldet över de andra, harmonins upphov och budbärare om den syntes som övergår mänskligheten.

Skytten

Materiens orm utövar sin makt genom att hålla människorna i trans. Frigörelsen ur denna trans i Skorpionen leder till de forskningsvägar Skytten vandrar långt och vida. Men Skytten kan betraktas även såsom motsatsen till den passivitet, det flytande tillstånd och den grundlighet som utmärker det föränderliga korsets tre övriga tecken. I vilket fall som helst finner vi i detta tecken ett mäktigt uttryck för det självinitierade framåtskridande i en enda riktning som en stor vision med perspektiv skänker.

Medelst ett mäktigt framdrivande system tillryggalägger individen stora avstånd i sökandet efter sinnesintryck, förutser att nya möjligheter ligger i fjärran, anar ideernas makt att förändra världen: fjärde, femte och sjätte strålarna, som genom detta tecken kommer till uttryck, ställer ett särskilt problem: koncentrationens och självtillräcklighetens. Den i evolutionen förvärvade rörelse- och tankefriheten måste fullföljas mot bestämda mål, om den inte skall uttömma sig själv i en meningslös rörelse. De stora drömmarna måste någon gång förverkligas eller också upplösas och därvid förgifta psyket. Allt börjar med kontrollen av talet och förståelsen av ljudets makt, det vill säga: tystnaden. Stymfalos' fåglar måste tiga, och tack vare deras tigande upphör varje möjlighet att skada. Detta är tillräckligt för den som med ett välriktat pilskott skall träffa mitt i prick.

Rörelse- och tankefrihet. Oavvänt betraktande. Intuition. Idealism.

Självupptagenhet. Prövande inställning.

Må näringen sökas.

Man uppnår intet utan att uppställa mål, och genom sådana rör sig Skytten alltsedan evolutionsprocessens första begynnelse beslutsamt i sökandet efter det han anser nödvändigt. Tiden skall säga honom hur vilsen han vandrade i sina uppskattningar, men i början följer han alla spår och fångar alla byten. Från att ha varit rov för andra blir Skytten rovjägare. Han är pirat till sjöss och plundrare till lands, alltmedan han drar fram med en våldsamt frihetslängtan. Icke alla experiment slutar emellertid väl. Det blir många återvändsgränder, och fångenskapen blir lika välkänd som flykten, men inte heller i buret tystnar frihetssången eller falnar livsglädjen. Jupiter fortsätter att utforska gränserna frimodigt och hämningslöst tills han finner dem, litande till försynen och slumpen för att komma ur kniporna. Till sist framstår sanningen och kunskapen om lagen såsom frihetens äkta konstgrepp, och Skyttens individ, styrd av Jupiter, lär sig inse att allt var förutsebart ända från begynnelsen. Men sanningen är svårfångad, i synnerhet för individualisten, och tillintetgöres av dogmen, påtvingandet av en åsikt utan samtycke.

Bestämd riktning. Riktad uppmärksamhet.

Utan kunskap om verkligheten blir Skyttens ensidiga subjektivitet källa till irrfärder, ibland många dylika, när den tar gestalten av tro utan grund i tillräckliga fakta. Objektiviteten förutsätter individuella synsättets eller åsiktens självständighet, och det rätta omdömet är det som envar, utrustad med sunt förnuft, kan komma fram till. Detta sunda förnuft är det nödvändigt att förvärva i det motsatta tecknet, Tvillingarna. Frigjord från allmänna opinionens tyranni och från kollektiva psykosens minsta gemensamma nämnare, bör tänkandets självbestämmdhet förenas med vetenskapens enhälliga och rationella uppfattning om att fakta måste vara omöjliga att vederlägga. Först då blir kunskapen om det möjliga den dynamiska makt som leder till förverkligande, och först då befriar sanningen från vanmakten.

Liksom med magisk konst rör sig Skyttens individ snabbt och flinkt på Jordens vägar, och planeten lär han känna från både grod- och fågelperspektiv, ty Jorden och allt han möter därpå blir till Skyttens själ, hans högre härskare. Förbindelsernas vägar, byggda av Tvillingarna, står

till hans förfogande, och individen förvärvar de stora systemens, de allt omslutande visionernas och de vittsyftande, planeten omspannande planernas perspektiv.

Ideernas makt blir till förmågan av förverkligande, och Skyttens eld brinner som en drivkraft till förvandling och höjning, liksom en luftballong fylld med längtans hetta. Skyttens individ lär sig att styra denna eld och rikta den dit hans vision anger och resa jorden runt på fem veckor.

Människornas Ledare. Portens väktare.

Jag ser målet. Jag når detta mål och ser nästa.

Efter att ha slutat irra i sina strapatser genom det buller och babbler som förtar elden i kritik och fåfänga, riktar han nu uppmärksamheten på sin högre röst, och dess då blir så starkt att allt tystnar. Det goda uppfattas med en sådan klarhet att dess förverkligande blir ofrånkomligt och ostridigt och lydnadens verkliga innebörd inses. Alla krafter samlas på ett gemensamt mål och målet uppnås. Slutligen vänds Mars' stridslystna motstånd i rätt riktning och upphör striden. Den emotionala kraften är tagen i bruk, hästen selad och ryttare och riddjur försvinner pilsnabbt ur sikte. Riktningen är ypperlig, exakt och leder till invigningens portar. Forskaren blir till ledare för dem som vandrar fram på egen stig, till förmedlare av visdom och lärare för mindre beprövade själar.

Stenbocken

Stenbocken är ett i mysterier höljt tecken. Dess rika ikonografi omfattar förutom geten krokodilen och enhörningen och i längst förgätna tidevarv geten med fiskstjärt, som gav upphov till legenden om sirenen. Det tionde tecknet är höjdpunkten för viljeaspekten, som stiger upp ur vattnet såsom begär och sedan kristalliserar såsom strävan efter det gripbara och uppstigning till framgångens höjd. Berget är i Stenbocken symbol även för det förvärv av kontroll över medvetenheten som vi kallar initiation.

Första, tredje och sjunde strålarna kännetecknar den metod för strävan som tillämpas i detta tecken. Till materien bundna krafter och materien bemästrande krafter strålar samman i ett maktens, sparsamhetens och ordningens tecken. Det är framför allt ett den praktiska intelligensens och beräknade effektivitetens tecken. Saturnus såsom begränsningens, förverkligandets och disciplinens agent härskar långa tider i detta tecken och ställer därunder tecknets lägre och högre aspekter mot varandra, ända tills Venus' mentala makt upplyser den väg som leder till broderskapets fulländning och leder bort från gruppegoismen. I Stenbocken icke blott besegras det onda utan även nekas det. Eller icke. Ibland undgår lejonet att stängas av Enhörningen.

Kristallisering. Avslutning, fullbordan. Ny cykel av strävan.

Den jordbundna själen.

Må äregirigheten härska och må dörren stå på vid gavel.

Bockens periodiska klättring upp till bergets topp och vistelse där är sinnebild för driften att övervinna, i början sporrad av den äregirighet som utmärker den mänskliga personligheten, avskild och intelligent. Cykel efter cykel klättrar den uppför den mänskliga materiella skapar-kraftens berg, bygger former, som den en gång måste riva ner. På detta sätt uppstår, växer och faller alla slags företag. Stenbockens människa är ofta den som svarar för denna intelligens, som drives till periodiskt bestånd och lika periodiskt fall. Av vad slags natur detta är, beror på individen själv. Alla former som byggs förblir bundna till sin byggare, och för alla begynnande byggare gäller att de, så länge de ännu ej lärt de lagar som råder över deras konst, förblir bundna till sin skapelse, faller med denna – för att börja om på nytt i en senare cykel. Människans personlighet är en av dessa former, en obeständig identitet, som oupphörligt måste byggas och rivas i varje cykel. Det är bara det att Stenbockens individ ibland är mer intelligent än lagen, lyckas skenbart gäcka den för några cykler och blir en krokodil med grov hud och grym natur, en som kan leva bara med sina likar. Den så byggda egoistiska personliga identiteten är mycket riktigt skild från den värld, där det godas idé, det skönas idé och det sannas idé har sin boning, bjuder evolutionen motstånd och förlänger sitt plågsamma öde för långa tider.

Den som överfar vattnet. Flöde.

Formernas kristallisering och åldrande inträder, när de är ur stånd att fortsätta upptaga de livsenergier som överallt cirkulerar och därvid enar allt. Näringen och upptaget av livsnöd-vändiga ämnen sker i en gynnsam omgivning, företrädd av det motsatta tecknet, Kräftan. Den isolerade och stenhårda individen kan inte längre öppna sig för livets krafter och dör i samma mån som flödet från honom till andra minskar. Livets väsen är den fria cirkulationen, och Stenbockens människa kommer att gå framåt mot våglinjernas tecken först när hon förstått hemligheten med lagen för erbjudande och efterfrågan: cykeln börjar alltid med ett frikostigt erbjudande. Den som ej önskar något för det avskilda jaget, får förvalta livets rikedomar till gagn för alla. Inget intresse fördröjer frammarschen, och individen når långt i det han överfar vattnen, upplöser allt som hindrar tjänandet och välgången. Ekonomins fulländade mästare,

hängiven vit magiker och lagstiftare orubblig inför det onda, gör Saturnus mångfalt större ett värde som aldrig kan minska: investeringen i kunskapen om livets lagar.

Den som övervinner döden. Den invigde.

Förlorad är jag i det högsta ljuset, och detta ljus vänder jag ryggen.

Den invigde är invigd, emedan han i ensamhet klättrat upp dit, där han får lita endast till sina egna krafter, banar sig väg liksom en inträngling i ljusets sfärer och har ur djupet av det egna psyket under de vidrigaste omständigheter prövat sin motståndskraft mot allt som vill ifrågasätta hans potentiella gudomlighet. Han kunde aldrig ha övervunnit döden utan att bruka den enande logiken från det högre intellekt som Venus ställer till hans förfogande. Odödligheten, insikten om en bestående identitet bortom personlighetens sken, kommer som en förklarings blixtn i ensamheten på bergstoppen, men endast genom svåra ansträngningar, samlad uppmärksamhet och fullständigt besejande av föreställningen om personlig avskildhet. Förbindelsen med det högre blir fast och stadig, och Stenbockens individ är numera Enhörningen, den som enligt legenden förföljer lejonet och till sist spetsar det. Venus' härlighet är då högst, och mentalmaterien strålar med obeskrivlig glans, som lyser över allt som enar alla med allt. Den numera invigde har emellertid inte avslutat sitt verk. Nej, snarare är det nu som först han begynner det. Han måste stiga ner till det undermedvetnas lägre regioner, där det förflutnas misstag håller de fallna hjältarnas uppmärksamhet fången på det negativa. Herakles, numera själv fri från varje ofullkomlighet, befriar Prometheus från hans kval genom att visa honom utvägen: att ständigt rikta uppmärksamheten på det lysande i människan, hennes solnatur, hennes gudomliga potential och förbindelse med helheten.

Vattumannen

Vattumannens grundläggande kännetecken är tjänandet såsom begrepp och funktion, det fria omloppet och utgivandet av alla slags livsenergi, alltifrån ideer och kunskap om verkligheten till den eteriska livsenergi som är hälsans grund i alla riken. Hela kosmos är en fulländad organisation ägnad att låta alla sina delar nå av möjligheten att utvecklas genom att i alla riken knyta individerna till kollektiva former, som förser dem med allt livsnödvändigt. Sålunda kulminerar i Vattumannen det slags gruppmedvetenhet som i Kräftan började såsom massmedvetenhet.

Femte strålens energi, som flödar genom Vattumannen, verkar genom att bilda grupper, skilja grupper från varandra och samordna dem alla till en fungerande enhet, vari varje grupp har sin uppgift. När valfrändskapens och attraktionens energi fått sin form genom femte strålen, blir de mänskliga grupperna till en stabil och funktionell syntes, vari den ömsesidiga verksamheten leder till en syntes av högre ordning. Denna högre enhet eller det universella broderskapets ideal är något otänkbart utan alla inblandades frihet och frivillighet. Alla former, som bygger på att de många likriktas och kontrolleras av de få för dessas eget gagn, blir ur stånd att upptaga detta inflöde av nytt liv och bryter förr eller senare samman.

Tjänande. Verksamhet för de högre rikena. Humanitär medvetenhet.

Alla ting för alla människor. Jagets uppgift.

Må begäret i formen härska.

Alla former, grupper eller organismer, individuella eller planetariska former, byggs enligt samma organiserande principer, vilka kommer till uttryck genom sjunde strålen, principer som i sitt begynnelsekedede manifesterar sig genom Uranus. Vattumannen är därvid den utvecklingsfas, vari dessa principer kan uppfattas individuellt. Uranus styr i människans mest primitiva skede den sexuella energin, som leder till fortplantning eller instinktiv formbildning. Med i spelet är de motsatta polernas ömsesidigt attraherande energier, vilka på psykets olika nivåer upplevs såsom begär, dragningskraft, varav också beror erhållandet av det för organismens eller samhällets bestånd nödvändiga. Vattumannens individ väcker behovet av tillgångar, av allt som främjar det goda och motsvarar behoven, de egna till att börja med men i grund och botten för att höja sitt eget sociala värde såsom leverantör. Avsikten att leverera sätter i gång en överallt verksam förtätningsmekanism, och Vattumannens individ fyller instinktivt sina hyllor med varor för att visa fram dem på den marknad där erbjudande och efterfrågan utgör de polära krafter som uppehåller samhällsorganismen. I hög grad individualist, håller vattumanindivid under Uranus' välde hårt på att få fritt bestämma vilka han skall knyta till sig i valfrändskap, som vännner och arbetskamrater, och bildar därmed förbund och sammanslutningar bestämda av det som han har att erbjuda. Sålunda organiseras den sociala väven, men på detta stadium är vattumanindivid alltjämt okunnig om vem den är som finns bortom hans sociala identitet. Han är ännu inte herre över sig själv och sina krafter och har inget eget att erbjuda. Han har mycket gods i sin vagn, saknar dock inre övertygelse, och ofta vet han inte ens vad han känner.

Hängivenhet för själen. Mänsklighetens uppgift.

I Vattumannen ägnas all energi åt förvärvet av vetenskaplig kunskap om naturen och åt studiet av de tusentals formerna och de mekaniska lagar som styr dessas beskaffenhet. Sålunda erhålls en över materien växande kontroll, som visar sig i teknikens landvinningar och ingenjörsvetenskapens tillämpning på den mänskliga organisationens alla nivåer. I Vattumannens tidsålder och under en sjunde strålens cykel står mänskligheten, liksom alla vattumanindivider, inför faran att sammanblanda den egna odödliga identiteten med de kortlivade maskiner den använder eller att identifiera sig med kroppen, känslor eller tankelivet. I denna

feberyra finns de som tror att de kan obegränsat låta reparera sin organism med tekniska uppfinningar och förlänga släktets liv med robotisering och automatiserade samhällsformer.

Endast vetenskapen om medvetenheten – psykologin – kan återställa jämvikten, så att individen erhåller kunskapen om att han är ett odödligt jag, den nödvändiga utgångspunkten och grunden för varje viljeakt, varje möjlighet av beslut, utan vilken friheten är otänkbar. Det är självmedvetenheten, jagets medvetenhet, mödosamt förvärvat i Lejonet efter långa cykler av utveckling, den kraft som besjalar och driver varje organism eller organisation.

Jaget är den enda kraftpunkt som ger energin riktning, viljans minsta möjliga enhet. Dess verklighet är och förblir för lång tid blott och bart subjektiv, men icke för den skull mindre verklig, ty viljeakterna får objektivt uppfattbara verkningar. Den med ansträngning riktade uppmärksamheten i jagmedvetenheten uppenbarar icke endast att jaget är vilja, utan även att den enda oövervinneliga vilja som finns är viljan till det goda, att viljan till det goda finns i överflöd i världssaltet, att den slösande utgjutes över alla former och att den organiseras inifrån och kan bli känd såsom en kollektiv medvetenhet, i alla tider symboliskt betecknad såsom själen eller alla tings medvetna förening. Insikten om detta härskar hos Vattumannens framskridna människa, som handhar Jupiters energi för att bli en verksam välgörare och en tjänare.

Alla människors tjänare. Världens uppgift.

Livets vatten är jag, utgjutet för törstande människor.

Stora intellekt och viljor håller stora planetsystem, solsystem eller kosmiska system i funktion till dessas medlemmars gagn, och mänskligheten såsom ett rike utgör intet undantag. Det får av högre riken näring i överflöd, allt det behöver för att inom den planetariska ordningen fylla sina plikter, som framför allt består i att taga ansvar för och utveckla medkänsla för allt som lever och andas och fritt och frivilligt rikta livets energi dit där den behövs. Från punkten i mitten flödar livets energi liksom vågor i rymden, såsom tecknets symboliska bild visar. Kunskapen om verkligheten är lika livsviktig som eterenergin eller penningen och kan tränga så djupt in i systemet att den kan cirkulera däri och äntligen rensa stallarna, där det mänskliga tänkandets fiktioner har fått jäsa utan syretillförsel under århundraden och därvid vållat stockning, vanmakt, sjukdom och död. Slutligen framträder på nytt i Vattumannen Uranus' energi, som brukas av tjänaren såsom den elektricitet som inför och stadgar rätta relationer och återställer livet till det universella broderskapet mellan alla naturrikena.

Fiskarna

Änden är begynnelsen. Den mänskliga medvetenhetsutvecklingens äventyr tar sin början här, i detta tecken, där höjdpunkten i förvärvet av de essentiala egenskaperna uppnås. Dessa egenskaper kan människan känna som sådana genom att återvända till enheten efter att ha utvecklat en outplånlig, medveten individualitet.

Den överpersonliga sfärens enhet är ett minne, som medvetet eller omedvetet överväldigar Fiskarnas människa, ett intryck som kan i någon mån mildras bara genom kontakten med den fysiska naturens värld. Men människans första inkarnation sänker henne i den kollektiva medvetenhetens ocean, företrädd av Neptunus såsom yttersta garant för den mänskliga familjens fullbordade enhet.

Tillspetsad känslighet och orubblig vilja möts i ett tecken, där människan måste lära sig att bli i högsta grad inklusiv och likaledes fast i sitt försvar för människoandens frihet. Därigenom vållar hon sig ett särskilt problem, som hon måste lösa genom att förena känslighet och vilja med visdom och höja sig genom andra och sjätte strålarnas energier.

Fångenskap. Likgiltighet. Offer.

Mottaglighet för omgivningen. Mediet.

Inträdet i materien.

Emellertid begynner historien med ett stadium av ytterlig passivitet, ingen erfarenhet och en tillitsfull förväntan på det goda i den process som just inletts. Under långa tider är Jupiter mästaren, som vägleder utvecklingen. Många experiment måste genomföras, som leder till kunskap om verkligheten och om betydelsen av de oräkneliga sinnesintryck Jupiter skänker. Genom en oerhört lång process av att smaka på allt som livet kan erbjuda lär sig individen långsamt att skilja mellan goda och mindre goda intryck, mellan bättre och sämre, och därmed sätta fröet till den framtida mentala urskillningen. Dock är på detta stadium intellektet blott i sin första början och saknar förmågan att igångsätta någon aktivitet, varför Fiskarnas människa överlämnar sig liksom plankton till den emotionala naturens böljegang, allteftersom denna natur vaknar och bildar mer bestämda strömmar. På mer framskridna stadier visar sig detta såsom en stor mottaglighet för yttre intryck, oskuldsfull lättrogenhet och svårighet att beslutsamt möta svårigheter i tillvaron. Beroendet av alla slags sinnesintryck, ett jupiterproblem, därtill en numera upphetsad fantasi, gör Fiskarnas människa ofta till en lekboll för omgivningens krafter och en psykisk svamp, som inte kan undgå identifiering med de strömmar som går fram och åter genom de kollektiva känslorna. Därmed lär hon känna fångelsens natur, och människosjälens fångenskap blir för henne en verklighet.

Känslighet för själen. Förmedlaren.

Endast genom att utveckla ett kritiskt intellekt, vilket sker i det motsatta tecknet, Jungfrun, kan Fiskarnas individ träda ut ur sitt fångelse. Detta innebär i första hand att han avidentifierar sig med omgivningen och inser skillnaden i kvalitet mellan olika slags intryck, så att han inte längre godtar vad som helst bara därför att det synes gott. Bittra läxor, framkallade av en godtrogenhet utan förnuftig grund, oroar hans undermedvetna, men hans växande harmlöshet lägger dessa åt sidan. Känsligheten för omgivningen förvandlas till känslighet för verkliga energifaktorer och medvetenhet som kommer från högre världar och visar därmed att medvetenhetsutvecklingen är en effektiv process. Med sitt intellekt pånyttfött i Kristus, Jungfruns verk, är han numera i stånd att upprätta kontakt med ideernas värld, som högre makter skapat för att låta människorna känna det goda och förverkliga det, och han bereder sig att verka såsom förmedlare från idévärlden och handlingens värld. I människans världar är det första han upptäcker att han är bunden, eftersom han rör sig i en värld utan handlingsfrihet, att han inte

kan manifesteras det goda, eftersom han inte känner det sanna och inte sätter värde på det sköna. Och han upptäcker det allra först i sig själv. Med sin nya känslighet måste han sätta sig i förbindelse med de faktorer som gör det möjligt för honom att befria sig och slita de bojar som håller honom kvar i illusionernas och fiktionernas värld och lära sig att tillgodogöra sig de krafter från Pluto som avlägsnar rötterna till hans psyke för att utplåna varje spår av bundenhet. Alla hans misstag stiger upp ur hans undermedvetna för att göra sina anspråk på honom gällande. Obevekligen hugger Pluto av fiktionerna, den ena efter den andra, avskiljer och avskaffar dem, och hela det förflutna förloras ur sikte i ånga. Det onda och varje förbindelse med detta är avsagda, och allt sjunker ner i det undermedvetna och glömskan för att aldrig återkomma. Själva dödens död uppenbarar aldrig förut anade möjligheter till frihet.

Andlig ansvarsmedvetenhet. Frälsaren.

Jag överger Faderns Hem, och när jag återvänder, frälser jag.

Den styrka och högre vilja som förvärvats härrör från enhetens värld och kan inte utgå ur någon annan värld utan att manifesteras sig med livskraft, som ej nås av döden och som uppehåller enhetens värld, kristusmedvetenhetens värld, den värld vari Neptunus härskar. Beträktat ur enhetens synvinkel visar sig den individuella frihetens begrepp ohållbart, och Fiskens människa förvärvar andlig ansvarsmedvetenhet genom att befria sig från alla medvetenhetsenheter som hållit henne fången. Denna frigörelse- eller frälsningsprocess genomför hon i kamp mot de krafter som med vett och vilja håller mänskligheten fången och genom att med sitt exempel visa att alla kan befria sig själva och så avslöja avskildhetens illusoriska karaktär. Ännu mäktigare krafter från Pluto framträder, och liksom Herakles försvarar människan rättvisan och lagen över hela jorden, öppnar därvid vägen som leder henne till enhetens värld, där viljan till det goda nu har ännu en utförare.

Spanska originalets titel: Evolución y desarrollo en los signos del zodiaco.

Översatt av Lars Adelskog.

Senast rättad 2019-11-07.